

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2018. gada 14. decembrī*

[Teksts labots ar 2019. gada 22. janvāra rīkojumu]

Civildienests – Ierēdņi – Civildienesta noteikumu 2014. gada reforma – Atvaļinājums personisku iemeslu dēļ – Vienlaicīga nodarbinātība pagaidu darbinieka statusā – Pārejas pasākumi attiecībā uz noteiktām pensijas tiesību aprēķināšanas metodēm – Lūgums pieņemt iepriekšēju lēmumu – Nelabvēlīgs akts – Pārejas pasākumu mērķis – Piemērošana *ratione personae* – Stāšanās dienestā

Lietā T-128/17

Isabel Torné, Eiropas Komisijas ierēdne, ar dzīvesvietu Alžešā [Algés] (Portugāle), ko pārstāv *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER), ko sākotnēji pārstāvēja *S. Manessi*, vēlāk – *P. Martinet*, pārstāvji, kam palīdz *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti,

Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (Frontex), ko pārstāv *H. Caniard* un *S. Drew*, pārstāvji, kam palīdz *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti,

Eiropas Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (eu-LISA), ko pārstāv *M. Chiodi*, pārstāvis, kam palīdz *D. Waelbroeck* un *A. Duron*, advokāti,

Eiropas Jūras drošības aģentūra (EMSA), ko pārstāv *S. Dunlop*, pārstāvis, kam palīdz *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti,

Eiropas Banku iestāde (EBI), ko pārstāv *S. Giordano* un *J. Overett Somnier*, pārstāvji,

Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (ESMA), ko pārstāv *A. Lorenzet* un *N. Vasse*, pārstāvji, kam palīdz *S. Orlandi* un *T. Martin*, advokāti,

un

Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (EASO), ko sākotnēji pārstāvēja *W. Stevens*, vēlāk – *M. Vitsa*, pārstāvji, kam palīdz *A. Duron*, advokāts,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda – franču.

pret

Eiropas Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja *G. Berscheid* un *A.-C. Simon*, vēlāk – *G. Berscheid* un *L. Radu Bouyon*, un visbeidzot – *G. Berscheid* un *B. Mongin*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītājas 2015. gada 16. decembra lūgums pieņemt iepriekšēju lēmumu, lai noteiktu viņas stāšanās dienestā datumu saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu XIII pielikuma pārejas noteikumiem par noteiktām pensijas tiesību aprēķināšanas metodēm,

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Frimods Nilsens* [*S. Frimodt Nielsen*], tiesneši *I. S. Foresters* [*I. S. Forrester*] un *E. Perillo* [*E. Perillo*] (referents),

sekretārs: *L. Ramete* [*L. Ramette*],

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2018. gada 16. oktobra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2006. gada 16. aprīlī prasītāja *Isabel Torné* tika iecelta par ierēdni Eiropas Komisijā A 6 pakāpē, kas vēlāk kļuva par AD 6 pakāpi.
- 2 2012. gada 1. februārī, prasītājai atrodoties AD 8 pakāpes 1. līmenī, pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 40. pantu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”), pēc viņas lūguma tika piešķirts neapmaksāts atvaļinājums personisku iemeslu dēļ.
- 3 Tajā pašā dienā prasītāja tomēr stājās dienestā Eiropas robežu un krasta apsardzes aģentūrā (*Frontex*) kā pagaidu darbiniece AD funkciju grupas 12. pakāpes 2. līmenī, kā Cilvēkresursu un dienestu nodaļas vadītāja, noslēdzot līgumu, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (turpmāk tekstā – “PDNK”) 2. panta a) apakšpunktu.
- 4 Gandrīz divus gadus vēlāk Eiropas Savienības likumdevējs grozīja Civildienesta noteikumus un PDNK (turpmāk tekstā – “2014. gada reforma”). Jaunā Civildienesta noteikumu 77. panta, kas saskaņā ar PDNK 39. panta 1. punktu attiecas arī uz pagaidu darbiniekiem, otrajā daļā ir noteikta jauna pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējā likme, no iepriekšējās 1,9 % likmes tādējādi pārejot uz mazāk labvēlīgo 1,8 % likmi. [77. panta] piektajā daļā atbilstoši tā paša 39. panta 1. punktam turklāt tika ir noteikts, ka pensionēšanās vecumu palielina no 63 uz 66 gadiem.
- 5 Tika arī noteikts pārejas režīms starp iepriekšējām un jaunajām Civildienesta noteikumu normām. Tādējādi Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. panta otrajā daļā attiecībā uz “pārejas posma pasākumiem, kas piemērojami Savienības ierēdņiem” vispirms ir noteikts, ka ierēdnis, “kur[š] sā[cis] dienestu laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim”, neatkarīgi no jaunā 77. panta spēkā stāšanās turpina iegūt pensijas tiesības ar 1,9 % gada likmi.

- 6 Turklāt saskaņā ar Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 22. panta 1. punkta ceturto daļu “ierēdņu, kuriem 2014. gada 1. maijā ir 45 gadi un vairāk un kuri dienestu sākuši laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim, pensionēšanās vecums paliek 63 gadi”.
- 7 Turklāt, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko groza [Civildienesta noteikumus] un [PDNK] (OV 2013, L 287, 15. lpp.), 34. apsvērumā un ņemot vērā pagaidu darbinieku lielo skaitu aģentūrās un vajadzību definēt saskaņotu personāla politiku šajā konkrētajā jomā, ar PDNK 2. panta f) apakšpunktu aģentūrām ir izveidota jauna pagaidu darbinieku kategorija (turpmāk tekstā – “aģentūru personāls”) un šai jaunajai kategorijai ir izvirzīti vairāki īpaši noteikumi.
- 8 Līdz ar to prasītājas noslēgtais līgums ar *Frontex* aģentūru no 2014. gada 1. janvāra tika *ipso jure* pārveidots par pagaidu darbinieka līgumu PDNK 2. panta f) apakšpunkta izpratnē, saskaņā ar šīs kārtības pielikuma par pārejas noteikumiem, ko piemēro darbiniekiem, uz kuriem attiecas minētā kārtība, 6. pantu.
- 9 [Ar labojumiem, kas izdarīti ar 2019. gada 22. janvāra rīkojumu] 2015. gada 1. jūnijā prasītāja atstāja *Frontex*, lai tajā pašā dienā stātos darbā Eiropas Jūras drošības aģentūrā (*EMSA*) kā “Corporate services” departamenta vadītāja, noslēdzot līgumu atbilstoši PDNK 2. panta f) apakšpunktam. Minētā līguma 3. pantā bija noteikts, ka viņu arī turpmāk klasificēs AD 12 pakāpes 3. līmenī un viņai tiks saglabāts darba stāžs šajā pakāpē no 2012. gada 1. februāra un šajā līmenī no 2014. gada 1. februāra. Šī līguma 4. pantā bija paredzēts, ka šī līguma beigu termiņš ir tāds pats kā tas, kas bija noteikts prasītājas iepriekšējā līgumā ar *Frontex*, proti, 2017. gada 31. janvāris. Saskaņā ar tā 5. pantu minētais līgums tika pagarināts atbilstoši noteikumiem, kas piemērojami aģentūru personālam, tādējādi ļaujot prasītājai turpināt strādāt *EMSA* līdz šim brīdim.
- 10 Turklāt ir jānorāda, ka PDNK pielikuma par pārejas pasākumiem, ko piemēro darbiniekiem, uz kuriem attiecas minētā kārtība, 1. panta 1. punktā tostarp ir noteikts, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta noteikumi, kas norādīti šī sprieduma 5. un 6. punktā, proti, uzkrājuma ikgadējās likmes pēctecība (21. pants) un pensionēšanās vecuma pēctecība (22. pants), ir pēc analogijas piemērojami darbiniekiem, “kas ir nodarbināti” 2013. gada 31. decembrī.

Pirmstiesas procedūra

- 11 Prasītāja 2015. gada 16. decembrī iesniedza lūgumu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (*PMO*) direktoram, lai saņemtu no institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus (turpmāk tekstā – “IPNDL”), lēmumu, ar ko iepriekš noteikti zināmi pensijas tiesību aprēķina elementi (turpmāk tekstā – “2015. gada 16. decembra lūgums”). Būtībā viņa lūdza apstiprinājumu tam, ka pēc 2014. gada reformas stāšanās spēkā, neraugoties uz viņas pāriešanu darbā *EMSA*, attiecībā uz viņu tiek saglabāta pensijas uzkrājuma ikgadējā likme 1,9% apmērā un pensionēšanās vecums, kāds bija spēkā līdz 2014. gada 1. janvārim, proti, 63 gadi.
- 12 2015. gada 16. decembra lūgums sākumā tika netieši noraidīts 2016. gada 16. aprīlī, to apstiprinot 2016. gada 29. aprīlī ar tiešu noraidījumu – *PMO* Pensiju nodaļas vadītāja paziņojumu (turpmāk tekstā – “2016. gada 29. aprīļa paziņojums” vai “apstrīdētais lēmums”).
- 13 2016. gada 29. aprīļa paziņojumā *PMO* Pensiju nodaļas vadītājs būtībā norādīja prasītājai, ka viņas lūgto lēmumu no administratīvā viedokļa nav iespējams pieņemt līdz brīdim, “kamēr [viņa] nav izbeigusi dienesta attiecības un nav noteikts statuss, kādā [viņa] atradīsies šīs izbeigšanas brīdī”.

- 14 2016. gada 29. aprīļa paziņojumā tomēr norādīts, ka “jaunie Civildienesta noteikumi [būšot] piemērojami, ja darbinieka karjerā [būšot bijis] pārtraukums”, ka “darba devēja maiņa [esot] uzskatāma par šādu pārtraukumu”, ka “tas [nozīmējot], ka par darba laikposmu pēc līguma noslēgšanas ar *EMSA* [esot] piemērojami Civildienesta noteikumi, kas pastāv no [minētā] līguma darbības sākuma” un ka “par minēto laiku pensijas tiesības [tikšot] noteiktas, pamatojoties uz 66 gadu [pensionēšanās] vecumu un 1,80 % uzkrājuma likmi”.
- 15 Visbeidzot, 2016. gada 29. aprīļa paziņojumā ir arī uzsvērts, ka prasītāja “saglabā[jot] [savas] tiesības [savā] Komisijas ierēdnes statusā, kas [attiecībā uz viņu] nav izbei[gts]”.
- 16 2016. gada 18. jūlijā prasītāja iesniedza *IPNDL* sūdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, kas bija vērsta pret atbildi uz 2015. gada 16. decembra lūgumu. *IPNDL* 2016. gada 16. novembrī pieņēma lēmumu, ar kuru noraidīja minēto sūdzību kā nepieņemamu, jo 2016. gada 29. aprīļa paziņojums būtībā nav lēmums, bet gan vienkārša informācija, kas pamatota ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.

Tiesvedība un lietas dalībnieču prasījumi

- 17 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 27. februārī, prasītāja cēla šo prasību.
- 18 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts tajā pašā dienā, prasītāja saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 69. panta c) punktu lūdza apturēt tiesvedību lietā, kamēr stājas spēkā galīgais nolēmums lietā T-769/16 *Picard*/Komisija. Pēc Komisijas uzklaušanās trešās palātas priekšsēdētājs šo lūgumu apmierināja ar 2017. gada 5. aprīļa lēmumu.
- 19 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2017. gada 21. martā, Komisija izvirzīja iebildi par nepieņemamību atbilstoši Reglamenta 130. panta 1. punktam.
- 20 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2017. gada 15. jūnijā, Energoregulatoru sadarbības aģentūra (*ACER*), *Frontex*, Eiropas Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*), *EMSA*, Eiropas banku iestāde (*EBI*), Eiropas vērtspapīru un tirgu iestāde (*ESMA*) un Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (*EASO*) lūdza atļauju iestāties šajā lietā prasītājas prasījumu atbalstam.
- 21 Ar 2017. gada 18. jūlija lēmumu, pēc lietas dalībnieču uzklaušanās trešās palātas priekšsēdētājs nolēma atsākt tiesvedību saskaņā ar Reglamenta 70. panta 2. punktu.
- 22 2017. gada 1. septembrī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par Komisijas izvirzīto iebildi par nepieņemamību (skat. šī sprieduma 19. punktu).
- 23 Ar Vispārējās tiesas 2017. gada 5. oktobra rīkojumu iebilde par nepieņemamību tika pievienota lietas izskatīšanai pēc būtības.
- 24 2017. gada 20. novembrī Komisija iesniedza iebildumu rakstu. Ar 2017. gada 6. decembra vēstuli prasītāja atteicās iesniegt replikas rakstu.
- 25 Ar trešās palātas priekšsēdētāja 2017. gada 13. decembra rīkojumu *ACER*, *Frontex*, *eu-LISA*, *EMSA*, *EBI*, *ESMA* un *EASO* tika atļauts iestāties lietā prasītājas prasījumu atbalstam.
- 26 2018. gada 26. un 27. janvārī personas, kas iestājušās lietā, iesniedza savus iestāšanās rakstus. Ar 2018. gada 12. februāra vēstuli prasītāja atteicās iesniegt apsvērumus, un 2018. gada 15. februārī Komisija iesniedza savus apsvērumus par minētajiem iestāšanās rakstiem.

- 27 2018. gada 26. februāra vēstulē prasītāja saskaņā ar Reglamenta 106. panta 2. punktu iesniedza motivētu pieteikumu tikt uzklautātai tiesas sēdē. Vispārējā tiesa šo pieteikumu apmierināja un sāka tiesvedības mutvārdu daļu.
- 28 Ar vēstuli, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegta 2018. gada 10. oktobrī, EBI informēja Vispārējo tiesu par atteikšanos no piedalīšanās tiesas sēdē.
- 29 Procesa organizatorisko pasākumu ietvaros Vispārējā tiesa uzaicināja Komisiju atbildēt uz rakstisku pieprasījumu. Komisija šo lūgumu izpildīja noteiktajā termiņā.
- 30 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 31 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā acīmredzami nepieņemamu;
 - pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 32 Personu, kas iestājušās lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

Lietas dalībnieču argumenti

- 33 Komisija apgalvo, ka šī prasība ir acīmredzami nepieņemama, jo nelabvēlīgs akts nepastāv.
- 34 Vispirms Komisija atgādina, ka nevienā no Civildienesta noteikumu normām nav tieši noteikts, ka attiecīgajai iestādei būtu iepriekš jānosaka noteikti pensijas tiesību aprēķina elementi attiecībā uz ierēdņiem, kas to pieprasa pirms faktiskās pensionēšanās. Gluži pretēji, Civildienesta noteikumi šajā jomā nekādā veidā nedod nekādu pārlicību par pensijas tiesību noteikšanu pirms pensionēšanās datuma. Šādi Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 40. pantā ir noteikts, ka ierēdņa tiesības uz pensiju tiek aprēķinātas brīdī, kad viņam tiek piešķirta pensija.
- 35 Līdz ar to Komisija, pirmkārt, norāda, ka konkrētajā gadījumā 2016. gada 29. aprīļa paziņojums nav uzskatāms par lēmumu, tas ir, par nelabvēlīgu aktu, bet gan par vienkāršu informāciju, kas pamatota ar Civildienesta noteikumiem.

- 36 Otrkārt, Komisija apgalvo, ka 2015. gada 16. decembra lūguma iesniegšanas brīdī administrācijai nebija zināmi visi prasītājam nākotnē paredzamās pensijas tiesību aprēķina elementi, un jebkurā gadījumā tie nav zināmi joprojām. Atbilstoši tās norādītajam ziņas par prasītājas stāšanās amatā datumu un par viņas vecumu 2014. gada reformas spēkā stāšanās brīdī labākajā gadījumā tai ļauj tikai aplēst šo pensijas tiesību apmēru.
- 37 Komisija uzskata, ka tikai tad, kad prasītāja pensionēsies, beidzot būs skaidri zināms viņai piemērojamais tiesiskais regulējums, tostarp, iespējams, citi pa to laiku pieņemti pārejas noteikumi, un tikai šādos apstākļos varēs galīgā veidā ņemt vērā visu viņas karjeru, lai aprēķinātu izdienas pensijas apmēru.
- 38 Pēc Komisijas domām, pašreizējā pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējā likme iespējami var mainīties laika gaitā, un prasītāja var arī iegūt atšķirīgas pensijas tiesības atkarībā no viņas karjeras attīstības, kā paredzēts, piemēram, Civildienesta noteikumu 77. panta trešajā daļā norikojuma gadījumā. Lai tieši nodrošinātu Savienības pensiju programmas līdzsvaru saskaņā ar Civildienesta noteikumu 83.a panta 3. punktu, pensionēšanās vecums būtu nosakāms atbilstoši aktuārai novērtēšanai reizi piecos gados. Līdz ar to nav iespējams izslēgt šī faktora palielināšanos laika gaitā pirms prasītājas pensionēšanās.
- 39 Treškārt, Komisija apgalvo, ka, pat pieņemot, ka atsevišķi prasītājas pensijas tiesību aprēķina elementi jau bija zināmi 2015. gada 16. decembra lūguma iesniegšanas brīdī, prasība tomēr nav pieņemama, jo, tā kā pensijas tiesības “atrodas attīstībā”, to saturu varēs noteikt ar “galīgu” lēmumu tikai tad, kad viņa pensionēsies.
- 40 Visbeidzot, šāds risinājums būtu atbilstošs tam, kas ir izskaidrots 1992. gada 12. februāra spriedumā *Pfloeschner/Komisija* (T-6/91, EU:T:1992:13, 26. un 27. punkts).
- 41 Turklāt tiesas sēdē Komisija šajā ziņā uzsvēra, ka 1979. gada 1. februāra spriedums *Deshormes/Komisija* (17/78, EU:C:1979:24, 10. punkts), kurā Tiesa atzina, ka pensijas tiesību aprēķina elementa iepriekšēja noteikšana bija nelabvēlīgs akts, atspoguļoja īpašu situāciju, kurai šajā lietā nav būtiskas nozīmes.
- 42 Savukārt prasītāja, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, uzskata, ka atbilde uz 2015. gada 16. decembra lūgumu, kurš iesniegts saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, ir nelabvēlīgs akts, ciktāl šī atbilde ir atturēšanās no Civildienesta noteikumos paredzēta pasākuma veikšanas šo noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē. Viņa arī uzskata – tā kā 2016. gada 29. aprīļa paziņojums atbilstoši tā saturam liedz viņai piemērot attiecīgos pārejas noteikumus, tas ir viņai nelabvēlīgs akts.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 43 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru “tikai tādi akti, kas rada saistošas tiesiskās sekas, tieši un tūlītēji ietekmējot attiecīgo personu tiesisko situāciju, [arī] būtiski grozot to tiesisko situāciju raksturotajā veidā, var tikt uzskatīti par nelabvēlīgiem aktiem” (skat. spriedumu, 2015. gada 13. oktobris, Komisija/*Verile* un *Gjergji*, T-104/14 P, EU:T:2015:776, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Šajā lietā nav strīda par to, ka saistībā ar 2015. gada 16. decembra lūguma priekšmetu *PMO* Pensiju nodaļas vadītājs 2016. gada 29. aprīļa paziņojumā ir skaidri paudis nostāju par aprēķina elementu izmaiņām prasītājas nākotnes pensijas tiesību apmērā, proti, pirmkārt, par minēto tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un, otrkārt, par viņas pensionēšanās vecumu. Turklāt, pēc Komisijas domām, šīs izmaiņas tika noteiktas prasītājas darba devēja maiņas dēļ, šai maiņai notiekot pēc 2014. gada reformas stāšanās spēkā (skat. šī sprieduma 13. punktu). Tāpēc tā uzskata, ka *PMO* koriģēja noteiktus faktorus, aprēķinot šīs personas pensijas tiesības, minētās darba devēja maiņas dēļ, proti, pēc būtiskām izmaiņām prasītājas līgumiskajās darba attiecībās.

- 45 Tomēr ir skaidrs, ka tās satura dēļ šādu nostāju nevar uzskatīt par tādu, kas ietver tikai vienkāršu informāciju par Civildienesta noteikumos ietverto normu darbības apjomu attiecībā uz pensijas tiesībām un to aprēķina metodi pēc 2014. gada reformas stāšanās spēkā.
- 46 Proti, 2016. gada 29. aprīļa paziņojumā *PMO* Pensiju nodaļas vadītājs prasītājam norādīja, ka pēc jaunā līguma noslēgšanas ar *EMSA* 2015. gada 1. jūnijā tieši šajā datumā 2014. gada reformas pārejas režīma piemērošanas nolūkā bija nepieciešams uzskatīt, ka viņa ir “stājusies dienestā”. Tas tieši nozīmē, pirmkārt, ka saskaņā ar šo paziņojumu prasītājas pensionēšanās vecums atbilstoši ar spēkā esošajiem tiesību aktiem tagad ir 66 gadi (nevis 63 gadi) un, otrkārt, ka pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējā likme no šī paša datuma mainās no 1,9 % uz 1,8 %.
- 47 Šajā ziņā 2016. gada 29. aprīļa paziņojumā ir arī norādīts, ka prasītājas stāšanās amatā datuma noteikšana saskaņā ar 2014. gada reformas ietvaros ieviestajiem pārejas noteikumiem “nozīmē, ka par darba laikposmu pēc līguma noslēgšanas ar *EMSA* [un tāpat no 2015. gada 1. jūnija prasītājam] ir piemērojami [tieši tie] Civildienesta noteikumi, [kas ir spēkā] no šī līguma darbības sākuma”, kuru viņa ir noslēgusi ar *EMSA* (skat. šī sprieduma 13. punktu).
- 48 Tādēļ 2016. gada 29. aprīļa paziņojums rada tiesiskas sekas, kas nekavējoties un galīgā veidā ietekmē prasītājas administratīvo situāciju, jo ar minēto lēmumu Komisija viņu izslēdz no pārejas režīma priekšrocībām, kurš ieviests ar Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantu, piemērojot viņai pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu, kas koriģēti ar 2014. gada reformu. Turklāt apstāklis, ka šāds lēmums var tikt izpildīts tikai nākotnē un ka tādējādi tā ietekme tiek atlikta, šajā ziņā nav būtisks (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1979. gada 1. februāris, *Deshormes/Komisija*, 17/78, EU:C:1979:24, 10. punkts).
- 49 Tātad prasītājam nelabvēlīgs ir tieši 2016. gada 29. aprīļa paziņojums, kurā noteikts prasītājas stāšanās dienestā datums, nevis tā piemērošana, kas nākotnē notiks, nosakot viņas pensijas tiesības brīdī, kad tās tiks aprēķinātas, faktiski pensionējoties.
- 50 Turklāt atšķirībā no situācijas, kāda tika vērtēta 1992. gada 12. februāra spriedumā *Pfloeschner/Komisija* (T-6/91, EU:T:1992:13, 27. punkts), *IPNDL*, izskatot 2015. gada 16. decembra lūgumu, pēc prasītājas līgumisko darba attiecību izmaiņām bija jāpieņem lēmums, lai precizētu, vai attiecīgajai personai ir vai nav piemērojami Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā ietvertie pārejas noteikumi, jo *IPNDL* pieejamā informācija par prasītājas administratīvo stāvokli bija skaidra un nemainīga.
- 51 Tādējādi prasītājas stāšanās dienestā datums, ko *PMO* bija nepārprotami nodomājusi noteikt atbilstoši savai piemērojamo pārejas noteikumu interpretācijai, un sekas, kādas šādai noteikšanai bija attiecībā uz administratīvajiem nosacījumiem, kuri līdz šim datumam attiecās uz prasītāju kā uz Savienības pensiju programmas dalībnieci, ir tādas, kas nekavējoties un tieši ietekmē prasītājas tiesisko stāvokli (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1979. gada 1. februāris, *Deshormes/Komisija*, 17/78, EU:C:1979:24, 10.–17. punkts).
- 52 No tā izriet, ka saskaņā ar šī sprieduma 43. punktā minēto judikatūru Komisijas atbilde uz 2015. gada 16. decembra lūgumu ir nelabvēlīgs akts Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē.
- 53 Līdz ar to Komisijas izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par lietas būtību

Lietas dalībnieču argumenti

- 54 Prasītāja, kuru atbalsta personas, kas iestājušās lietā, būtībā apgalvo, ka Komisijas arguments, ka darba devēja maiņas dēļ viņai nav piemērojami kritēriji, kuri noteikti Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pantā izteiktajos pārejas noteikumos par pensijas tiesību uzkrājumu un likumīgo pensionēšanās vecumu, tādējādi ir pretrunā ne tikai šiem noteikumiem, bet arī nodarbinātības un aģentūru personāla karjeras pēctecības principam, kā arī tiesiskās drošības, atpakaļejoša spēka aizlieguma un vienlīdzīgas attieksmes principiem. Viņa uzskata, ka minētais arguments ir arī pretrunā viņas ar *EMSA* noslēgtā līguma noteikumiem un *EMSA* 2015. gada 25. marta vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem attiecībā uz šādu pagaidu darbinieku nodarbināšanu.
- 55 Turklāt aģentūru pagaidu darbinieku jauno kategoriju, uz ko attiecas PDNK 2. panta f) apakšpunkts, Savienības likumdevējs esot izveidojis tieši ar mērķi apmierināt dažādu pastāvošo Eiropas aģentūru īpašās vajadzības, it īpaši ar mērķi nodrošināt darba vietu pievilcību vakanto darbavietu tirgū, kas pazīstamas kā “starpaģentūras”, tādējādi veicinot attiecīgo personu mobilitāti un vienlaikus garantējot šiem darbiniekiem nodarbinātības pēctecību un karjeru mobilitātē.
- 56 Visbeidzot – prasītāja un personas, kas iestājušās lietā, tiesas sēdē uzsvēra, ka uz Savienības nodarbinātajiem ierēdņiem, pagaidu darbiniekiem un līgumdarbiniekiem attiecas viena un tā pati vienotā Savienības pensiju shēma. Civildienesta noteikumu XIII pielikuma pārejas noteikumu piemērošanas joma ir skaidri definēta. Tā attiecas uz iesaistītajām personām, kas veikušas iemaksas šajā shēmā līdz 2014. gada 1. janvārim. Tādēļ iestādes, struktūras vai aģentūras maiņai uz šādu dalību nav nekādas ietekmes.
- 57 Komisija apstrīd šo argumentāciju. Atzīstot, ka ar PDNK 2. panta f) apakšpunktu tika radīta jauna pagaidu darbinieku kategorija, lai tostarp veicinātu starpaģentūru mobilitāti, aģentūru personāls šobrīd neveidojot atsevišķu pagaidu darbinieku kategoriju. Tomēr uz šiem darbiniekiem tāpat kā uz pārējo Savienības personālu, visas kategorijas ieskaitot, attiecoties piemērojamie PDNK vispārīgie noteikumi, izņemot īpašas atkāpes. Tāpēc pašreizējā tiesību situācijā karjeras pēctecības princips esot ierobežots ar tiesībām uz pensiju un neesot automātiski attiecināms arī uz nosacījumiem par tiesībām saņemt pensiju un tās aprēķināšanu. Jebkurā gadījumā šāda attiecināšana nevarot būt netieša.
- 58 Komisija uzskata – lai sasniegtu mērķi samazināt administratīvos izdevumus, ko it īpaši ir paredzējis Savienības likumdevējs, ar 2004. gada reformu nav novērsti visi šķēršļi “starpaģentūru tirgum”. Šādi Regulā Nr. 1023/2013 nav iekļauta nepārprotama norma, kurā būtu paredzēts aģentūru personāla karjeras pēctecības princips pensijas tiesību aprēķināšanai.
- 59 Tāpēc Komisija apgalvo, ka ne tā, ne attiecīgās aģentūras, nedz arī attiecīgie darbinieki ar līgumiskiem vai administratīviem līdzekļiem nevar papildināt 2014. gada reformas mērķus, pamatojoties uz PDNK pielikuma 1. panta un Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta teleoloģisku interpretāciju. Pēc būtības šāda interpretācija samazinātu vai pat daļēji izjauktu Savienības likumdevēja iecerētos budžeta ietaupījumus, kavējot Civildienesta noteikumu 77. panta jauno noteikumu piemērošanu.
- 60 Tiesas sēdē Komisija apgalvoja, ka Civildienesta noteikumos nav arī paredzēts pēctecības princips pensijas tiesību jomā. Regulas Nr. 1023/2013 29. apsvēruma vispārīgi attiecas uz jauno noteikumu pakāpenisku ieviešanu, izmantojot pārejas noteikumus. Šajā ziņā attiecībā uz pensijas tiesībām Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants, ar kuriem ir izveidots “stāšanās dienestā” kritērijs, katrā ziņā ir precīzi un tajos nav robu.

- 61 Turklāt, ņemot vērā to pārejas pasākumu un kā finanšu pasākumu divējādo raksturu, Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. pants tādēļ būtu jāinterpretē šauri, jo tie ir izņēmums no Civildienesta noteikumu 77. panta tūlītējas piemērošanas principa un reglamentē finansiālas priekšrocības piešķiršanu.
- 62 Šajā kontekstā Komisija tiesas sēdē arī norādīja, ka Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 28. pants, ar ko paredz iegūto pensijas tiesību aktuāro korekciju darbiniekam, kura līgums bija spēkā jau pirms 2014. gada 1. janvāra, ja šo darbinieku iecel par ierēdņi pēc minētā datuma, pierāda, ka pārejas noteikumi ir piemērojami vispārīgā veidā, ja vien nepastāv tādi speciālie noteikumi kā minētais pants.
- 63 Tāpat arī konkrētajā prasītājas gadījumā Komisija, pirmkārt, uzskata, ka saskaņā ar LESD 335. pantā noteikto Eiropas iestāžu administratīvās autonomijas principu, jo īpaši to personāla vadībā, prasītāju nevar uzskatīt par Savienības darbinieci, bet gan – atbilstoši 2015. gada 16. decembra lūgumam – tikai par EMSA darbinieci (spriedums, 2014. gada 21. janvāris, *Van Asbroeck/Parlaments*, F-102/12, EU:F:2014:4, 29. punkts). Citiem vārdiem sakot, tā kā Savienības aģentūrām ir juridiskas personas statuss, to darbinieki nevar būt uzskatāmi par vienlaicīgi nodarbinātiem gan aģentūrā, gan Savienībā.
- 64 Līdz ar to Komisija uzskata, ka, izvērtējot šajā lietā piemērojamo tiesisko regulējumu, prasītājas lēmums mainīt darba devēju neizbēgami izraisīja viņas iepriekšējo darba attiecību būtisku pārtraukšanu un līdz ar to arī pārtraukumu viņas karjerā. Šajā ziņā PDNK 55. pants, atbilstoši kuram attiecīgais darbinieks var saglabāt savu klasifikāciju un darba stāžu pakāpē un līmenī, atšķiras no Civildienesta noteikumu 32. panta trešās daļas, kurā ir paredzēts saglabāt darba stāžu attiecīgajā līmenī pagaidu darbinieka gadījumā, kas iecelts par ierēdņi tajā pašā iestādē, “kurai zināmā mērā pastāvoša karjeras pēctecība šķiet loģiska un dabiska”.
- 65 Pēc Komisijas domām, PDNK 55. pantā atzītais karjeras ierobežotās pēctecības princips ir tikai izņēmums no vispārējā noteikuma, saskaņā ar kuru pagaidu darbiniekiem, kas maina iestādi vai aģentūru, nepastāv karjeras pēctecība.
- 66 Otrkārt, judikatūra apstiprina, ka attiecībā uz pagaidu darbiniekiem nepastāv “dienesta pēctecības princips”, jo šāds princips vispārīgi pastāv tikai attiecībā uz ierēdņiem, ievērojot ar Civildienesta noteikumiem pamatoto saikni, kuru tiem piešķir iecelšanas amatā akts. Civildienesta noteikumu 8. pantā īpaši ir noteikts, ka “uzskata, ka” ierēdņi, kas pārcelti uz citu iestādi, “[..] pēdējā iestādē ir nostrādājis visu savu dienesta karjeru Savienībā”.
- 67 Komisija arī uzskata, ka attiecībā uz pagaidu darbiniekiem 2015. gada 16. septembra spriedumā *EMA/Drakeford* (T-231/14 P, EU:T:2015:639), nemaz neatzīstot karjeras pēctecību darba devēja maiņas gadījumā, Savienības tiesa ir tikai konstatējusi pēctecību starp vairākiem secīgiem identiskiem līgumiem tajā pašā aģentūrā, piemērojot PDNK 8. pantu, kura mērķis tieši ir novērst uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu. Turklāt no 2015. gada 29. aprīļa sprieduma *Todorova Androva/Padome* (F-78/12, EU:F:2015:37, 51. un 53. punkts) izriet, ka nepastāv nekāda administratīvā pēctecība pagaidu darbinieka karjeras laikā, kurš ir kļuvis par ierēdņi, ja vien Savienības likumdevējs nav to skaidri paredzējis. 2008. gada 1. aprīļa spriedums *Maruko* (C-267/06, EU:C:2008:179) vienīgi apstiprina, ka saskaņā ar līgumu galīgi iegūtās tiesības jaunais noteikums neietekmē un ka tādējādi tiek ievērots princips par saikni starp darba samaksu un pensiju. Visbeidzot Komisija piebilst, ka 2012. gada 5. decembra spriedums *Grazyte/Komisija* (F-76/11, EU:F:2012:173) apstiprina, ka pirms 2014. gada reformas nav pastāvējusi no vienas aģentūras uz citu pārcelto darbinieku aizsardzība, un norāda, ka speciālie noteikumi, kas attiecas uz aģentūru personālu, nav pietiekami, lai radītu patiesu “pēctecību pēc būtības” starp līgumiem, kuri noslēgti ar dažādām aģentūrām.
- 68 Visbeidzot, šo pašu iemeslu dēļ Komisija apgalvo, ka jauno noteikumu piemērošana attiecībā uz pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu neaizskar tiesības, kuras prasītāja ieguvusi līdz viņas nodarbinātībai EMSA, un arī nav pretrunā tiesiskās drošības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principiem (spriedums, 2016. gada 19. jūlijs, *Stips/Komisija*, F-131/15, EU:F:2016:154,

41. punkts). Turklāt, tā kā starp prasītājas amatiem *Frontex* un *EMSA* aģentūrās nav pēctecības pēc būtības, prasītāja nav cietusi jebkādu diskrimināciju salīdzinājumā ar kolēģiem, kuri nav mainījuši aģentūras.

Vispārējās tiesas vērtējums

69 Jānorāda, ka prasītāja, kas 2006. gada 16. aprīlī ir iecelta par Komisijas ierēdni, no 2012. gada 1. jūnija ir atradusies atvaļinājumā personisku iemeslu dēļ (turpmāk tekstā – “APID”). Šajā pašā datumā viņa tika pieņemta darbā *Frontex* kā pagaidu darbiniece līdz nākamā līguma noslēgšanai ar *EMSA* 2015. gadā, proti, pēc 2014. gada reformas stāšanās spēkā 2014. gada 1. janvārī (skat. šī sprieduma 9. punktu).

70 Turklāt pirms lietas dalībnieku argumentu pārbaudes ir jāizvērtē Civildienesta noteikumu 77. pantā ietvertā jauno noteikumu piemērošanas joma *ratione temporis* un *ratione personae*, it īpaši ņemot vērā minēto Civildienesta noteikumu XIII pielikumā paredzētos pārejas noteikumus.

– Ar 2014. gada reformu ieviesto Civildienesta noteikumu 77. panta jauno noteikumu piemērošanas joma “*ratione temporis*” un “*ratione personae*”

71 Laika ziņā vispirms jānorāda, ka jebkurš tiesību akta grozījums principā ir piemērojams attiecībā uz tādu situāciju sekām nākotnē, kas ir radušās laikā, kad bija spēkā atceltais regulējums, ja vien likumdevējs nav skaidri paredzējis atkāpes. Citādi ir situācijās, kas ir radušās un galīgi pabeigtas saskaņā ar iepriekšējo regulējumu, jo tas ir radījis iegūtās tiesības (spriedums, 2015. gada 13. oktobris, Komisija/*Verile* un *Gjergji*, T-104/14 P, EU:T:2015:776, 152. punkts).

72 Tādējādi, pirmkārt, attiecībā uz Civildienesta noteikumu jaunā 77. panta piemērošanas jomu *ratione temporis* ir jānorāda, ka pretēji prasītājas apgalvotajam (skat. šī sprieduma 54. punktu) šī panta tūlītēja piemērošana nevar būt pretrunā tiesiskās drošības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principiem.

73 Patiešām, Civildienesta noteikumu jaunais 77. pants neietekmē ne pensijas tiesības, kas iegūtas ar 1,9 % likmi par laiku dienestā līdz 2014. gada 1. janvārim, proti, pirms tā stāšanās spēkā, ne arī ierēdņu un darbinieku tiesības, kuri ir lūguši piešķirt pensiju, sasniedzot likumā noteikto 63 gadu vecumu un kuriem pensija ir noteikta līdz 2014. gada 1. janvārim (Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 24.a pants). Tikai tās situācijas, kas vēl nav galīgi noteiktas šīs reformas spēkā stāšanās brīdī, patiešām var ietilpt jauno noteikumu, kurus Savienības likumdevējs ir ieviesis 2014. gada reformas kontekstā, piemērošanas jomā, proti, pensijas tiesības, kas attiecas uz laiku dienestā atbilstoši šiem jaunajiem noteikumiem, kā arī pensionēšanās pēc 2014. gada 1. janvāra attiecībā uz ierēdņiem un darbiniekiem, kuriem nav piemērojams pārejas režīms.

74 Otrkārt, attiecībā uz Civildienesta noteikumu jaunā 77. panta piemērošanas jomu *ratione personae* ir jānorāda, ka 2014. gada reformas ietvaros Savienības likumdevējs ir paredzējis “pārejas kārtību, lai jaunos noteikumus un pasākumus varētu piemērot pakāpeniski, vienlaikus [tomēr] ievērojot to darbinieku iegūtās tiesības un pamatotās gaidas, kuri bija nodarbināti pirms šo Civildienesta noteikumu grozījumu stāšanās spēkā”, kā tas ir norādīts Regulas Nr. 1023/2013 29. apsvērumā.

75 Tādējādi, kas attiecas uz pensijas tiesību aprēķina kārtību šajā gadījumā, Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. pantā un 22. panta 1. punktā, kuri pēc analogijas ir piemērojami šajā lietā, ņemot vērā PDNK pielikuma 1. panta 1. punktu, ir noteikts, ka ierēdnis, kas ir stājies dienestā laikā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim, ir tiesīgs uz pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi 1,9 % apmērā un, ja viņam tāpat kā prasītājai 2014. gada 1. maijā ir 45 gadi vai vairāk, viņa likumiskais pensionēšanās vecums saglabājas 63 gadi.

– Par jēdzienu “stāšanās dienestā”

- 76 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka ne Civildienesta noteikumos, ne arī PDNK nav skaidri definēts stāšanās dienestā jēdziens, kurš norādīts šī sprieduma 74. un 73. punktā minētajos pārejas noteikumos, ko Komisija turklāt ir arī apstiprinājusi tiesas sēdē.
- 77 Tomēr šajā lietā piemērojamais regulējums ietver norādes vai kritērijus, kas ir pietiekami skaidri un precīzi, lai definētu stāšanās dienestā jēdziena saturu šī regulējuma sistēmiskās interpretācijas ietvaros. Proti, kā izriet no PDNK pielikuma 1. panta 1. punkta, kurā attiecībā uz pārējiem darbiniekiem ir ietverta norāde par Civildienesta noteikumu XIII pielikumā izteikto noteikumu piemērošanu pēc analogijas, visiem Savienības darbiniekiem bez atšķirības, neatkarīgi no darba tiesisko attiecību rakstura, gan civildienesta, gan līgumiskajās attiecībās ar vienādiem nosacījumiem ir piemērojami šie pārejas noteikumi.
- 78 Tā kā Savienības likumdevējs tādējādi ir skaidri noteicis vienotu pārejas režīmu attiecībā uz Savienības ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, stāšanās dienestā jēdziens ir interpretējams atbilstoši tādiem pašiem principiem kā darba attiecības, un tam bez izšķirības var būt civildienesta vai līgumisku attiecību raksturs, ciktāl Civildienesta noteikumos un PDNK noteikumos katrai no šīm personāla kategorijām nav noteikts atsevišķs režīms.
- 79 Konkrētāk, saskaņā ar judikatūru stāšanās dienestā jēdziens ir jāinterpretē, ņemot vērā ne tikai tā formulējumu, bet arī izvirzītos mērķus, kā arī sistēmu, kura izveidota ar Civildienesta noteikumiem un PDNK un kurā tas ietilpst (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 29. aprīlis, *Todorova Androva* /Padome, F-78/12, EU:F:2015:37, 49. punkts).
- 80 No tā izriet, ka attiecīgo pārejas noteikumu šaura interpretācija, uz kuras nepieciešamību ir pamatoti norādījuši Komisija (skat. šī sprieduma 61. punktu), atsaucoties uz šo noteikumu atkāpes raksturu (spriedums, 2013. gada 17. janvāris, Komisija/Spānija, C-360/11, EU:C:2013:17, 18. punkts) un to ietekmi uz budžetu (spriedums, 2005. gada 30. jūnijs, *Olesen/Komisija*, T-190/03, EU:T:2005:264, 48. punkts), tomēr nevar būt pretrunā Savienības likumdevēja izvirzītajiem mērķiem un sistēmai, kas izveidota ar Civildienesta noteikumiem un PDNK.
- 81 Šajā gadījumā attiecīgie pārejas noteikumi attiecas uz Savienības pensiju programmas īpašo jomu.
- 82 Tomēr Savienības pensiju programma, kas noteikta Civildienesta noteikumu V sadaļas 3. nodaļas attiecīgajās normās, kā arī šo noteikumu VIII pielikumā, ir kopēja Savienības ierēdņiem, pagaidu darbiniekiem un līgumdarbiniekiem neatkarīgi no darba tiesisko attiecību civildienesta vai līgumisko attiecību rakstura.
- 83 [Ar labojumiem, kas izdarīti ar 2019. gada 22. janvāra rīkojumu] Turklāt Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 2. pantā, kurā reglamentēta “pensiju programma”, ir paredzēts, ka “izdienas pensija ir izmaksājama, pamatojoties uz kopējo ierēdņa dienesta gadu skaitu”. Šajā ziņā minētā pielikuma 3. pantā ir noteikts, ka tad, ja attiecīgā persona veic iemaksas Savienības pensiju programmā, kuras paredzētas attiecīgā dienesta laikā, “dienesta laiks, kas pavadīts, strādājot par kādas institūcijas ierēdņi”, kā arī “dienesta laiks jebkurā citā statusā saskaņā ar [PDNK]” ir ņemami vērā izdienas gadu aprēķinā.
- 84 Turklāt, atbildot uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, Komisija apstiprināja, ka šajā gadījumā prasītāja ir nepārtraukti veikusi iemaksas Savienības pensiju programmā kopš savas stāšanās dienestā – vispirms kā ierēdne, pēc tam kā pagaidu darbiniece, kas 2012. gadā ir pieņemta darbā *Frontex*, un visbeidzot kā pagaidu darbiniece, kas 2015. gadā ir pieņemta darbā *EMSA*.
- 85 No minētā izriet, ka joprojām pastāvošo prasītājas dienesta attiecību ar Komisiju dēļ un līdz ar to sakarā ar viņas pastāvīgo dalību Savienības pensiju programmā arī viņas APID laikā viņas pieņemšana darbā pagaidu darbinieces statusā – vispirms *Frontex* aģentūrā 2012. gadā un pēc tam *EMSA* aģentūrā

2015. gadā – attiecībā uz viņas dalību pensiju programmā nav uzskatāma par jaunu stāšanos dienestā, kas, protams, neiespaido iespējamās iemaksu apmēra izmaiņas saistībā ar iespējamajām viņas pamatalgas variācijām, piemēram, izmaiņu viņas administratīvajā stāvoklī APID laikā dēļ, vai viņas kā pagaidu darbinieces, kura nolīgta augstākā pakāpē nekā tā, kas viņai saglabājās kā APID atvaļinājumā esošai ierēdnei, statusa dēļ.

- 86 Šajā ziņā šī sprieduma 84. punktā minētajā atbildē Komisija faktiski precizēja, ka saskaņā ar PDNK 41. pantu iemaksu likme Savienības pensiju programmā (kura ir procentuāla daļa no pamatalgas) ir “vienāda gan ierēdnim, gan pagaidu darbiniekam”. Tāpēc konkrētajā prasītājas gadījumā, pat ja, kā to norāda Komisija, “[viņas] pamatalga ir ievērojami mainījusies, jo viņa bija AD 8 pakāpes 1. līmeņa darbiniece, kad viņa izmantoja APID, lai strādātu *Frontex* aģentūrā kā pagaidu darbiniece AD 12 pakāpes 2. līmenī, [un tad, kad] *EMSA* aģentūra viņu pieņēma darbā AD 12 pakāpes 3. līmenī”, tieši šo atšķirīgo pamatalgu dēļ viņa tomēr nav pārtraukusi dalību pensiju programmā un attiecīgo iemaksu veikšanu.
- 87 Šādos apstākļos prasītāja, neraugoties uz viņas APID un viņas turpmāko nodarbinātību vispirms *Frontex* no minētā APID datuma un pēc tam *EMSA*, no administratīvā viedokļa un it īpaši attiecībā uz viņas dalību Savienības pensiju programmā saglabāja ierēdnes statusu Komisijā, kur viņa 2006. gadā stājās “dienestā”, tādējādi kļūstot par Savienības ierēdni. Turklāt saskaņā ar Civildienesta noteikumu 1.a pantu “šajos Civildienesta noteikumos Savienības ierēdnis ir jebkura persona, kura, kā noteikts šajos Civildienesta noteikumos, ar tiesību aktu, ko izdevusi šīs iestādes iecelējinstiūcija, ir iecelta kādas Savienības iestādes štata pastāvīgā amatā”.
- 88 Turklāt ir jānorāda, ka saskaņā ar Civildienesta noteikumu un PDNK vispārīgo regulējumu personas stāšanās Savienības dienestā var tikai sakrist ar datumu, kurā šī persona, pamatojoties uz aktu par ierēdņa iecelšanu amatā, kā tas ir prasītājas gadījumā (skat. iepriekš minēto 1.a pantu), sāk pildīt viņai uzticētos pienākumus, līdz pat brīdim, kad līdzvērtīgs un pretēji vērstas administratīvais akts izraisa to, ko Civildienesta noteikumu 4. nodaļa kvalificē kā “dienesta attiecību izbeigšanos”.
- 89 Attiecībā uz ierēdņiem šāda izbeigšanās ir, piemēram, atbrīvošanas akts (Civildienesta noteikumu 48. pants), atvaļināšana (Civildienesta noteikumu 50. pants), atbrīvošana no amata sakarā ar nekompetenci (Civildienesta noteikumu 51. pants), lēmums par pensionēšanos (Civildienesta noteikumu 52. pants), nāve (Civildienesta noteikumu 47. pants). Savukārt APID nav tāds administratīvs stāvoklis, kas izraisa “dienesta attiecību izbeigšanos”.
- 90 Tādējādi, pat pieņemot, ka prasītāja, atrazdamās APID un tādējādi joprojām būdama Komisijas amatā apstiprināta ierēdņa statusā, no jauna “stājās dienestā”, pamatojoties uz viņas pieņemšanu darbā *EMSA* 2015. gada 1. jūnijā, kad jau bija spēkā 2014. gada reforma, šis jaunās “stāšanās dienestā” ietekme ir vērtējama tikai saistībā ar jauno noteikumu konkrēto darbības jomu un mērķi, lai noteiktu pensijas tiesību uzkrājuma likmi (1,8 %) un pensionēšanās vecumu (66 gadi), un šis mērķis ir, lai “jaunos noteikumus un pasākumus [pensijas tiesību jautājumā] varētu piemērot, [tomēr] ievērojot to darbinieku, [tostarp aģentūru darbinieku], iegūtās tiesības un pamatotās gaidas, kuri bija nodarbināti, pirms [stājās spēkā]” 2014. gada reforma.
- 91 Tādējādi, pat ja attiecīgo pārejas noteikumu mērķis, saprotams, bija arī ar Savienības administratīvajiem izdevumiem saistīto budžeta izmaksu kontrole, šie noteikumi nekādā gadījumā nevar aizskart personāla iegūtās tiesības un tiesisko paļāvību visu kategoriju darbiniekiem, kuri “tādi jau bija” pirms 2014. gada reformas stāšanās spēkā (skat. šī sprieduma 74. punktu).
- 92 No šī skatu punkta tātad ir jākonstatē, ka prasītāja, bez dienesta pārtraukuma atrazdamās Savienības dienestā kopš viņas iecelšanas Komisijas ierēdnes amatā 2006. gadā, ievērojot savas dienesta attiecības ar Savienību un neatkarīgi no savas atrašanās APID, ir pilnībā saglabājusi dalību Savienības pensiju programmā, kas paredzēta Civildienesta noteikumu 83. pantā, un ir veikusi iemaksas šajā pensiju

programmā, ievērojot no mēnešalgas atvilktais iemaksas, uz ko viņai bija tiesības vispirms kā Komisijas ierēdnei un uzreiz pēc tam bez pārtraukuma kā Savienības darbiniecei no viņas pirmās pieņemšanas darbā *Frontex* aģentūrā 2012. gada 1. februārī un pēc tam *EMSA* aģentūrā 2015. gada 1. jūnijā.

- 93 [Ar labojumiem, kas izdarīti ar 2019. gada 22. janvāra rīkojumu] Šādos apstākļos attiecīgi ir jāsecina, ka, lai piemērotu attiecīgos pārejas pasākumus, prasītāja ir uzskatāma par “stājušos dienestā” Savienībā laikposmā no 2004. gada 1. maija līdz 2013. gada 31. decembrim un, joprojām atrazdamās dienestā pēc minētā datuma, ir tiesīga izmantot šajos pārejas noteikumos paredzētos nosacījumus, kas attiecas uz pensijas tiesību uzkrājuma 1,9 % likmi un 63 gadu pensionēšanās vecumu.
- 94 Visu šo iemeslu dēļ pamati, kas attiecas uz Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 21. un 22. panta pārkāpumu, ir atbalstāmi un apstrīdētais lēmums ir atceļams, un nav nepieciešams vērtēt pārējos pamatus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 95 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 96 Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt pašai savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem.
- 97 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar Reglamenta 1. panta 2. punkta f) apakšpunktu, Savienības iestādes un struktūras, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta)

nospriež:

- 1) **Atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 16. aprīļa lēmumu, kas apstiprināts ar Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (PMO) 2016. gada 29. aprīļa paziņojumu.**
- 2) **Komisija sedz savus un atlīdzina *Isabel Torné* tiesāšanās izdevumus.**
- 3) **Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER), Eiropas Robežu un krasta apsardzes aģentūra (*Frontex*), Eiropas Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*), Eiropas Jūras drošības aģentūra (*EMSA*), Eiropas Banku iestāde (EBI), Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde (*ESMA*) un Eiropas Patvēruma atbalsta birojs (*EASO*) sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.**

Frimodt Nielsen

Forrester

Perillo

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 14. decembrī.

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
S. Gervasoni